

И ВСЕГДА СЪМЪ НАЖАЛЕНЪ ?

ЯЗЪ ЗАБРАВИХЪ ОТЪ ОДАВНА  
Мой-тѣ кѣщѣ бащинѣ,  
Мой-тѣ отечинѣ похвална  
Тамъ подъ старѣ планинѣ.

Но отъ таматъ не излиѣ  
Райска хѣбостъ нѣжнѣй гласъ  
На моа-та драга лиѣ,  
И ѣ тѣи въздишамъ азъ.

# К И Н И Р Ч Б.

Млѣкни, Канарче у Кафесъ,  
Не пейми пѣсенъ сладкорѣчна,  
Напомна ми тѣжовно днесъ  
Отанало-то въ странѣ далечнѣ.

На помна ми ѣ у дома,  
Твоа-та пѣсенъ сладкогласна,  
Гласа на мила-та мома  
Въ средѣ ноцѣ, предъ месечинѣ аснѣ.

Когатъ сѣ расплетенѣ косѣ,  
Предъ нашѣ-то сетнѣ раздѣленѣ,  
Ользливѣ вършаше росѣ,  
И опрошаваше сѣ сѣ мене.

Забравилъ бѣхъ 1-ѣ азъ на часъ,  
Но ты запѣ, и какъ въ почѣди  
На прави сѣходство сѣ нейнѣй ласъ  
И въ мень тѣги разѣди.

# О Ы Д З Я.

У ЗЛОЧЕСТА ЗЕМЛЕ